

A/A	ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ ΥΠΟΨΗΦΙΟΥ ΔΙΔΑΚΤΟΡΑ	ΤΙΤΛΟΣ ΔΙΔΑΚΤΟΡΙΚΗΣ ΕΡΕΥΝΑΣ	ΤΡΙΜΕΛΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ	ΠΕΡΙΛΗΨΗ
1.	Βλέτσης, Βασίλειος	Η Οκταηχία στο Δοξαστάριο του Ιακώβου Πρωτοψάλτου. Τα δογματικά Θεοτόκια. Ερμηνεία-Εκτέλεση-Διδακτική Γλώσσα συγγραφής: Ελληνική	Κυριάκος Νεκτάριος Πάρης (επιβλέπων) Άννα Μαρία Ρεντζεπέρη Ιωάννης Λιάκος	Η διδακτορική μου εργασία, πραγματεύεται μουσικολογικά, ερμηνευτικά και διδακτικά θέματα γύρω από τα δογματικά θεοτόκια, όπως αυτά μελοποιήθηκαν από τον πρωτοψάλτη Ιάκωβο. Αρχικά, θα εστιαστεί στο περιεχόμενο και τον ρόλο τους στη λατρεία, κάτι που θα γίνει μέσα από συστηματική ανάλυση. Στη συνέχεια, θα πραγματοποιηθεί μορφολογική προσέγγιση των μελών, όπου θα επισημανθούν οι μελωδικές φράσεις, αλλά και δομικά μελωδικά σχήματα. Έπειτα, θα δημιουργηθούν εισαγωγικές διδακτικές ασκήσεις που θα βοηθήσουν στην πρακτική εξάσκηση της θεωρίας και θα επισημάνουμε τη μεθοδολογία της διδακτικής των ιδιομελών. Ολοκληρώνοντας, θα προσπαθήσουμε να εισέλθουμε στο νου και τη φαντασία του δημιουργού, αλλά και στην κατ' έννοια μελοποίηση πραγματοποιώντας μέσω αυτών αισθητική και ερμηνευτική προσέγγιση του κάθε τροπαρίου, εστιάζοντας στις ιδιάζουσες θέσεις και το ήθος του εκάστοτε ήχου.
2.	Δημοσθένους, Δημήτριος	Το Οκτάηχο Δοξαστικό των Στιχηρών του Εσπερινού της εορτής της Κοιμήσεως της Θεοτόκου, μελοποιηθέν εις Αργόν Στιχηραρικών μέλος υπό Ιακώβου Πρωτοψάλτου Γλώσσα συγγραφής: Ελληνική	Κυριάκος Νεκτάριος Πάρης (επιβλέπων) Αγγελική Καθαρίου Ιωάννης Λιάκος	Στην παρούσα εργασία θα παρουσιαστεί η σύνθεση του Ιακώβου Πρωτοψάλτου, σε αργό στιχηραρικό μέλος, του οκτάηχου δοξαστικού των στιχηρών του Εσπερινού της εορτής της Κοιμήσεως της Θεοτόκου. Θα γίνει θεωρητική και πρακτική προσέγγιση της οκταηχίας μέσα από την προαναφερθείσα σύνθεση, προσπαθώντας να γίνει μια ολοκληρωμένη παρουσίαση στην ερμηνεία των οκταηχικών φαινομένων. Σημαντική είναι η ανάδειξη και παρουσίαση της πορείας του μέλους, κατά τον Ιάκωβο τον Πρωτοψάλτη, καθώς επίσης ποιες νέες μελωδίες χρησιμοποιεί ο συνθέτης και την παρουσίαση της οκταηχίας κατά τη συγκεκριμένη περίοδο. Στην παρούσα υπό ανάλυση σύνθεση, θα επιχειρηθεί η παρουσίαση των αρκτικών και ενδιάμεσων μαρτυριών των ήχων, όπως επίσης και η χρήση των διαφόρων φθωρών του μέλους, σε συνδυασμό με την μετάβαση από τον ένα ήχο στον άλλο, αλλά συνάμα και η πορεία του μέλους σε συνδυασμό με τις προτάσεις του κειμένου. Προσπάθειά μας είναι η μελέτη του μουσικού κειμένου ώστε να αντιληφθούμε το απορρέον άκουσμα των μελωδιών. Με τη φράση «άκουσμα μελωδιών» εννοείται το ήθος το οποίο πηγάζει μέσα από τη φώνηση των μελωδιών και είναι ξεχωριστό και μοναδικό για κάθε ήχο ή κλάδο ήχου. Σημαντικό θεωρείται η προσπάθεια αντίληψης της φρασεολογίας όπως επίσης και ο διαχωρισμός των φράσεων, όταν αυτές είναι ευδιάκριτες, η σύνδεσή τους, ακόμα και ο προσδιορισμός των φράσεων οι οποίες δεν έχουν σαφή όρια αλλά πρέπει να γίνονται διακριτά από το μελετητή. Ακόμα μέσα σε αυτή την πορεία θα γίνει προσπάθεια αναφοράς στο τονικό κέντρο της μελωδίας, τις αλλαγές ήθους οι οποίες πιθανόν να είναι έντονες ή ανεπαίσθητες και οι οποίες πρέπει να αιτιολογηθούν έχοντας ως εργαλεία την ορολογία των συστημάτων και της δομικής τους υπόστασης με βάση τις φωνές που τα απαρτίζουν, αλλά και αισθητικά με βάση τις ποιότητες και το ήθος που δημιουργούν οι κινήσεις των φράσεων και των μικρότερων θέσεων. Ως απόρροια των πιο πάνω και ειδικά της προσπάθειας αναφοράς στο τονικό κέντρο της μελωδίας, θα επιχειρηθεί να προταθεί και αντίστοιχο ισοκράτημα το οποίο θα συνεχίει με το μέλος. Το ισοκράτημα αποτελεί έναν σημαντικό παράγοντα ανάδειξης της οκταηχικής φύσης μιας μελωδίας, πόσο μάλλον και του συγκεκριμένου Δοξαστικού, το οποίο περιλαμβάνει ολόκληρο το σύστημα οκταηχίας. Επίσης εξαιρετικής σημασίας είναι η παρουσίαση της εξέλιξης των Μελωδικών Σχημάτων εντός της σύνθεσης του Ιακώβου, την μετάλλαξη καθώς επίσης και την καταγραφή τους υπό του Ιακώβου, ειδικά στην εξηγητική περίοδο που ζει και συνθέτει ο μελοποιός.

Α/Α	ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΝΟ ΥΠΟΨΗΦΙΟΥ ΔΙΔΑΚΤΟΡΑ	ΤΙΤΛΟΣ ΔΙΔΑΚΤΟΡΙΚΗΣ ΕΡΕΥΝΑΣ	ΤΡΙΜΕΛΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ	ΠΕΡΙΛΗΨΗ
3.	Δούσος, Γεώργιος	<p>Η διδασκαλία του λαϊκού κλαρίνου στην επίσημη-οργανωμένη εκπαίδευση, την περίοδο από το 2000 μέχρι σήμερα, στην Ελλάδα.</p> <p>Γλώσσα συγγραφής: Ελληνική</p>	<p>Γερμανός Αχαλινοτόπουλος (επιβλέπων) Σωκράτης Σινόπουλος Λελούδα Στάμου</p>	<p>Στην παρούσα μελέτη, θα ερευνηθεί ο τρόπος διδασκαλίας του λαϊκού κλαρίνου στην επίσημη - οργανωμένη εκπαίδευση στην Ελλάδα (στην δευτεροβάθμια, την τριτοβάθμια και ωδειακή εκπαίδευση), από το 2000 μέχρι σήμερα. Στην δευτεροβάθμια εκπαίδευση γίνεται η διδασκαλία του λαϊκού κλαρίνου στα μουσικά σχολεία της χώρας ως όργανο επιλογής. Στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, το Τμήμα Μουσικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Μακεδονίας και το Τμήμα Μουσικών Σπουδών της Άρτας του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων, έχουν την διδασκαλία του λαϊκού κλαρίνου στο πρόγραμμα σπουδών τους. Στα Ωδεία διδάσκεται από τα τέλη της δεκαετίας του 1990, με αδιαβάθμητο τίτλο σπουδών.</p>
4.	Κουτσογιάννης, Απόστολος	<p>Η πολυστιλιστική σύνθεση ως μέσο αντιστικτικής δραματοουργίας στον κινηματογράφο και στις παραστατικές τέχνες.</p> <p>Γλώσσα συγγραφής: Ελληνική</p>	<p>Γεώργιος Κυριακάκης (επιβλέπων) Πέτρος Βούβαρης Σωκράτης Σινόπουλος</p>	<p>Η έννοια “μελωδία” έχει τόσο έντονο ιστορικό και σημασιολογικό υπόβαθρο ώστε είναι δύσκολος ο ορισμός της. Η πληθώρα των εννοιολογικών φορτίων της εκτείνεται από τον προσδιορισμό της ίδιας της μουσικής υφής, το κάθε είδους τραγούδι το οποίο καλύπτει ένα τεράστιο ιστορικό και γεωγραφικό εύρος, τη βασική θεματική διεργασία μιας σύνθετης μουσικής φόρμας, ενώ συχνά καταλήγει να προσδιορίζει το εν γένει μεταφυσικό αποτύπωμα όλης της μουσικής. Η διαπλοκή της ιστορικότητας της λέξης με την μεταφυσική, αλλά και το σύνθετο γλωσσικό αποτύπωμα της έννοιας σε ένα πλήθος διαφορετικών συγκυριών και χρήσεων-εντός και εκτός ακαδημαϊκής πρακτικής-καθιστούν αδύνατη την απόδοση όλων των αποχρώσεων της μελωδίας ως μιας καθαυτό συμβολικής ταυτότητας. Μολαταύτα, παρά τον εννοιολογικό κατακερματισμό της λέξης, στο καθαυτό “υλικό” κομμάτι της μουσικής πράξης η μελωδία ταυτίζεται πάντα με την οριζόντια μουσική δράση: την διαδοχή δηλαδή των φθόγγων, συνήθως στο πλαίσιο μιας κυρίαρχης φωνής. Αναγνωρίζοντας τα όρια της έννοιας αλλά και αποδεχόμενη τις συμβολικές της προεκτάσεις, η παρούσα διδακτορική διατριβή έρχεται να προτείνει ένα νέο μεθοδολογικό πλαίσιο γύρω από το πως μπορεί να γραφτεί νέα μουσική με άξονα την οριζόντια μουσική διάσταση.</p>
5.	Λίτος, Ιωάννης	<p>Κοινωνική μουσική και χορευτική πράξη ως μέσω κοινωνικής συνοχής και συμπερίληψης παιδιών από μειονεκτούσες ομάδες.</p> <p>Γλώσσα συγγραφής: Ελληνική</p>	<p>Λελούδα Στάμου (επιβλέπουσα), Ελευθέριος Τσικουρίδης, Αναστάσιος Βασιλειάδης</p>	<p>Η παρούσα διατριβή φιλοδοξεί να διερευνήσει την επίδραση της κοινοτικής μουσικής και χορευτικής πράξης στην κοινωνική ενδυνάμωση, συνοχή και συμπερίληψη παιδιών που ανήκουν σε μειονεκτούντες ομάδες. Δείγμα της έρευνας θα αποτελέσουν παιδιά ηλικίας 4 έως 13 ετών που ανήκουν σε «ομάδες παιδιών σε κίνδυνο», όπως παιδιά μεταναστών ή παιδιά που έχουν βιώσει τραυματικές εμπειρίες και φιλοξενούνται σε δομές. Για την υλοποίηση του ερευνητικού μέρους θα ακολουθηθεί έρευνα δράσης περιλαμβάνοντας παρατήρηση πλαισίου, πιλοτική εφαρμογή πρακτικών και συνεντεύξεις με τους συμμετέχοντες, τήρηση ημερολογίου, παρέμβαση στο πεδίο, το περιεχόμενο του οποίου θα βασιστεί σε πορίσματα ερευνών, πρακτικών και αρχών από αντίστοιχες παρεμβάσεις κοινοτικών προγραμμάτων, ενώ, για την αξιολόγηση των δεδομένων ακολουθηθεί επαγωγική ανάλυση και συνεχής σύγκριση.</p>
6.	Παπαπέτρος, Απόστολος	<p>Διδακτική και Πρακτική του Κοντραμπάσου: μεθοδολογία και ύλη στην πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση</p> <p>Γλώσσα συγγραφής: Ελληνική</p>	<p>Ευγένιος Πολίτης (επιβλέπων), Ανδρέας Γεωργιάς, Λελούδα Στάμου</p>	<p>Περιγραφή, ανάλυση και παρουσίαση των μεθόδων και του υλικού που χρησιμοποιείται για τη διδασκαλία του κοντραμπάσου σε παιδιά πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης.</p>

Α/Α	ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ ΥΠΟΨΗΦΙΟΥ ΔΙΔΑΚΤΟΡΑ	ΤΙΤΛΟΣ ΔΙΔΑΚΤΟΡΙΚΗΣ ΕΡΕΥΝΑΣ	ΤΡΙΜΕΛΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ	ΠΕΡΙΛΗΨΗ
7.	Πέτρην Τιμόθεος-Στάνισλαβ	Τα 24 πρελούδια και η σονάτα για τσέλο και πιάνο της Lera Auerbach. Έρευνα πάνω στη σύνθετη μορφή και ανάλυση ζητημάτων τεχνικής εκτέλεσης και ερμηνείας τους. Γλώσσα συγγραφής:Ελληνική	Δημήτριος Πάτρας (επιβλέπων), Ιωάννης Τουλής, Αθανάσιος Ζέρβας.	<p>Η μελέτη αυτή έχει ως κύριο στόχο την ανάλυση και αναγνώριση των συνθέσεων για τσέλο και πιάνο της σύγχρονης συνθέτριας, Lera Auerbach. Γεννημένη στη Ρωσία και έπειτα εγκατεστημένη στην Αμερική, η Auerbach έχει ήδη λάβει διεθνή αναγνώριση για το πολυμορφικό της έργο και για τις πρωτότυπες καινοτομίες της στο χώρο της μουσικής σύνθεσης. Τα 24 Πρελούδια και η Σονάτα για βιολοντσέλο και πιάνο εκπροσωπούν απόλυτα το σύνολο του συνθετικού της έργου σε ότι αφορά το ύφος αλλά και την συγγραφική δεξιοτεχνία που χρησιμοποιεί. Στη διατριβή αυτή θα γίνει ανάλυση της πολυσύνθετης υφολογικής μορφής των έργων αυτών και έπειτα θα γίνει εστίαση σε ζητήματα οργανικής δεξιοτεχνίας καθώς και παρουσίαση απαντήσεων σε ερωτήματα που αφορούν την τεχνική εκτέλεση των σύγχρονων αυτών έργων. Σημαντικό πυρήνα της εργασίας αυτής θα αποτελέσουν συνεντεύξεις/συζητήσεις με την ίδια τη δημιουργό, μαζί με ηχογραφήσεις και δημόσιες ερμηνείες αυτών των συνθέσεων.</p>
8.	Ρουκούδης, Ιωάννης	Η παράδοση των Βυζαντινών μελωδιών του Βαρέους Ήχου μέσα από τις Ανθολογίες της Βυζαντινής εποχής έως τη νέα μέθοδο. Ερμηνεία-Εκτέλεση. Διδακτική προσέγγιση. Γλώσσα συγγραφής: Ελληνική	Κυριάκος-Νεκτάριος Πάρης (επιβλέπων) Αθανάσιος Ζέρβας Μαρία Αλεξάνδρου	<p>Από τα μέσα του 20ου αι. και μετά και ιδιαίτερα μέχρι σήμερα, η βυζαντινή μουσική έγινε και αντικείμενο μορφολογικής ανάλυσης. Στο χρονικό αυτό διάστημα επιχειρήθηκαν πειραματικά διάφορες μέθοδοι για την κατανόηση της δομής των κομματιών, για την σύγκρισή τους, για την εύρεση των χαρακτηριστικών στοιχείων (γένους, είδους, στυλ) με την προσοχή των μουσικολόγων να στρέφεται στη σχέση μεταξύ λόγου και μουσικής, έννοιας του ήχου, έννοιας της μουσικής φόρμουλας. Για την ανάλυση της βυζαντινής μουσικής δεν έχει καθιερωθεί ούτε και υπάρχει μία και μοναδική μέθοδος. Αντίθετα υπάρχουν πολλές προσεγγίσεις ανάλογα με τον στόχο της ανάλυσης και το ρεπερτόριο που εξετάζεται.</p> <p>Στην παρούσα έρευνα η προσέγγιση του θέματος θα επιτευχθεί κυρίως μέσω της τροπικής ανάλυσης. Προκειμένω όμως να προσεγγιστεί το θέμα πολύπλευρα θα χρησιμοποιηθεί και η μορφολογική, αναδρομική, αναγωγική, συντακτική, μακροδομική - μικροδομική και μετρική ανάλυση.</p> <p>Συγκεκριμένα, μέσα από την ανάλυση μελών του παπαδικού γένους μελοποιίας στον Βαρύ ήχο θα επιχειρηθεί η πλήρης καταγραφή του μελωδικού περιεχομένου του ήχου και θα παρουσιαστεί η διαδικασία εξέλιξης του. Επιπλέον, η θεωρητική καταγραφή του Βαρέος ήχου μέσω της τροπικής ανάλυσης μελών και στα υπόλοιπα γένη μελοποιίας (ειρμολογικό, στιχηραρικό), θα προσφέρει μία συνολική εικόνα για τη νέα θεωρητική και πρακτική προσέγγιση του ήχου που απαιτείται πλέον σήμερα σε όλη την έκφανση της εκπαίδευσης.</p> <p>Η έρευνα με την αναδρομική προσέγγιση θα οδηγήσει στην καταγραφή σχετικών συμπερασμάτων και διαπιστώσεων για το μελωδικό περιεχόμενο του Βαρέος ήχου όχι μόνο με βάση τα μέλη όπως είναι γνωστά από την Νέα Μέθοδο, αλλά και από παλαιά μέλη τα οποία εν πολλοίς είναι άγνωστα για τα μελωδικά μυστικά που περιέχουν.</p> <p>Σκοπός της έρευνας μέσα από την κατανόηση της εξέλιξης του Βαρέος ήχου είναι να καταδειχθεί και η ετέρα εκδοχή του η οποία καταγράφεται στη χειρόγραφη παράδοση και ως «Πρωτόβαρυς». Περαιτέρω στόχος είναι να αναδειχθεί ο μετασχηματισμός του ήχου στην εξελικτική του πορεία, να παρουσιαστούν μέσα από τη συγκριτική μελέτη οι ομοιότητες και οι διαφορές του μελωδικού του περιεχομένου με τη διεξαγωγή σχετικών συμπερασμάτων για την καταγραφή της νέας θεωρητικής του διάστασης.</p>

Α/Α	ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ ΥΠΟΨΗΦΙΟΥ ΔΙΔΑΚΤΟΡΑ	ΤΙΤΛΟΣ ΔΙΔΑΚΤΟΡΙΚΗΣ ΕΡΕΥΝΑΣ	ΤΡΙΜΕΛΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ	ΠΕΡΙΛΗΨΗ
9.	Σκύφτας, Παναγιώτης	Έργα Ελλήνων συνθετών του 20ου και 21ου αιώνα για σαξόφωνο και πιάνο ή εκκλησιαστικό όργανο: Ανάλυση, πρωτότυπη μεταγραφή και ενορχήστρωση για ορχήστρα ή σύνολο πνευστών. Γλώσσα συγγραφής: Ελληνική	Κωνσταντίνος Χασιώτης (επιβλέπων) Αθανάσιος Ζέρβας, Άννα-Μαρία Ρεντζεπέρη	Μία πρωτότυπη και καινοτόμος προσέγγιση έργων για σαξόφωνο και πιάνο ή εκκλησιαστικό όργανο εμπνευσμένα από τη συνθετική πένα πέντε (5) σπουδαίων Ελλήνων συνθετών του 20ου και 21ου αιώνα. Πλήρης ανάλυση των έργων, καθώς επίσης και λεπτομερής μεταγραφή και ενορχήστρωσή τους για ορχήστρα ή σύνολο πνευστών και σαξόφωνο. Η εργασία αυτή εκλείπει από τις Μουσικές Σχολές της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης στην Ελλάδα και η οποία φιλοδοξεί να αποτελέσει αφετηρία για μεταγενέστερες συνθέσεις έργων για σαξόφωνο και ορχήστρα ή σύνολο πνευστών.
10.	Σταλιμέρου, Θεοκτίστη-Μαρίνα	Η βιόλα ως σολιστικό όργανο σε έργα του Έρνεστ Μπλοχ. Ερμηνεία των έργων και μεταγραφή για βιόλα των έργων: Shelomo και της σονάτας για βιολί και πιάνο (1920). Γλώσσα συγγραφής: Ελληνική	Δημήτριος Χανδράκης (επιβλέπων) Δημήτριος Πάτρας Κωνσταντίνος Τσούγκρας	Στην παρούσα εργασία πρόκειται να μελετηθούν έργα του Ε.Μπλοχ για βιόλα και πιάνο ή ορχήστρα και να μεταγραφούν για βιόλα τα έργα Schelomo, γραμμένο για τσέλο και ορχήστρα ή πιάνο (1916) και η σονάτα για βιολί και πιάνο (1920). Κατα τη διάρκεια της διατριβής, θα μελετηθούν και θα εκτελεστούν τα παραπάνω έργα για βιόλα. Ο μουσικός καλείται να λειτουργήσει σε ένα διευρυμένο πλαίσιο πρακτικών προκειμένου να εμπλουτίσει το υπάρχον γνωστικό και καλλιτεχνικό υπόβαθρο.
11.	Τσανασίδης, Ιωάννης	Πρωτότυπη Μουσική Σύνθεση/Μελοποιία για Σύγχρονα Μουσικά Σύνολα επάνω σε Δημόδη Ποίηση και Μουσική του Πόντου, βασισμένη σε Ιστορικές Πηγές. Γλώσσα συγγραφής: Ελληνική	Ευθύμιος Ατζακάς (επιβλέπων) Σωκράτης Σινόπουλος Γεώργιος Κυριακάκης	Κεντρική επιδίωξη της προτεινόμενης διδακτορικής διατριβής είναι η σύνθεση, μορφολογική επεξεργασία και ενορχήστρωση πρωτότυπων μελωδιών με απώτερο στόχο τη μουσική σύνθεση και μελοποιία στο Δημοτικό τραγούδι του Πόντου.
12.	Ψαραδέλλης, Ευστράτιος	Τεχνικές ερμηνείας των συνθέσεων των Ρωμιών Λυράρηδων της Πόλης του 1900. Γλώσσα συγγραφής: Ελληνική	Σωκράτης Σινόπουλος (επιβλέπων) Ιωάννης Ζαρίας Παναγιώτης Πούλος	Οι Ρωμιοί λυράρηδες συγκαταλέγονται ανάμεσα στους σημαντικούς εκφραστές και δημιουργούς της μουσικής παράδοσης της Κωνσταντινούπολης του 1900. Όσες συνθέσεις τους διασώζονται αποτελούν παρακαταθήκη για την παράδοση της πολιτικής λύρας, σημαντικής καλλιτεχνικής, ιστορικής, επιστημονικής και εκπαιδευτικής αξίας. Η παρούσα έρευνα στοχεύει στο να συγκεντρώσει και να αναλύσει τις γραπτές και ηχητικές καταγραφές των συνθέσεων αυτών. Μέσω θεωρητικής και τεχνικής ανάλυσης, να διερευνήσει και να προτείνει πώς το σώμα αυτών των έργων μπορεί να αποτελέσει βάση και πεδίο για την ανάπτυξη άρτιας τεχνικής παιξίματος, ικανής να υποβοηθήσει, να αναβαθμίσει και να εξειδικεύσει τις ερμηνευτικές δεξιότητες των σύγχρονων λυράρηδων. Τελικώς, με την εκτέλεση των έργων βασισμένη σε μια σύγχρονη ερμηνευτική προσέγγιση και καλλιτεχνική θεώρηση, σκοπεύει να συμπληρώσει το ερμηνευτικό κενό και να συμβάλει στην ήδη ευρεία και αναπτυσσόμενη παρουσία της πολιτικής λύρας στο σύγχρονο μουσικό και καλλιτεχνικό γίγνεσθαι.